

Wind op zee, een mooi begin

Column

Frans Debets, directeur Debetsbv

Er is veel te mopperen op minister Henk Kamp, maar hij slaagt er wel in een felle concurrentie rond wind op zee te organiseren.

De bedrijven zijn zo gretig dat ze de kilowatturen (kWh) voor een afbraakprijs willen leveren. Een Deens consortium durfde het begin 2016 aan voor 7,27 cent per kWh. Dat was wereldnieuws, want er was op 11 cent gerekend. Maar nu is Shell bereid 5,45 cent per kWh te accepteren.

Dat ligt heel dicht bij de stroomprijs die de kolen- en gascentrales nodig hebben. Nu de olieprijs stijgt, klimt de stroomprijs ook weer uit het dal, van 3 naar 5 cent. Dan is er nog maar 0,45 cent aan subsidie nodig.

De dalende prijscurve van wind op zee kruist binnenkort de stijgende prijscurve van fossiel opgewekte stroom. Wind op zee is nu nog niet ver ontwikkeld. Van de 131.000 megawatt aan windvermogen in Europa komt slechts 11.000 megawatt van wind op zee. Meerdere landen zijn nu bezig met grote wind-op-zeeprojecten, de markt bereidt zich voor op de productie en plaatsing van honderden molens per jaar.

De opmerkelijke prijsverlaging vindt dus plaats terwijl de markt op het punt staat van grote expansie. De aanstaande massaproductie van molens en de volwassenwording van de technieken om ze snel en efficiënt te plaatsen, zal leiden tot verdere prijsverlaging.

Het aandeel van windstroom in de totale stroomproductie in Europa is nu iets meer dan 10 procent. Dit aandeel groeit snel, maar er is ook reservecapaciteit nodig voor als er geen wind is. Deze reserve zal steeds minder uren per jaar hoeven te produceren, dat betekent dat de stroomprijs voor de uren waarin ze wel produceren wat hoger moet zijn. Dan krijgen we een systeem waarin de windprijs laag is en de ondersteunende regelenergie duur.

Een voorbode zien we al in Engeland, waar de enorme Hinkley Point-kerncentrale gedurende 35 jaar voor 11,1 cent per kWh zal produceren.

Nieuwe ontwikkelingen gaan vaak gepaard met *disruptieve innovaties*. De huidige prijsval die Kamp heeft veroorzaakt zou wel eens zo verwoestend voor fossiele maar ook voor de andere duurzame systemen kunnen zijn. Want waarom zouden we subsidie moeten geven aan dure

Met drieduizend hypermoderne molens van tien megawatt zouden we het al kunnen redden

zonneparken of vergistingsinstallaties, als wind op zee het zonder subsidie kan?

En waarom zouden we het gevecht moeten aangaan met kritische burgers rond wind op land, nu we veel makkelijker de benodigde capaciteit op zee kunnen realiseren?

Kunnen nieuwe technieken als golflslag- en getijdenenergie nog wel ontwikkeld worden nu wind op zee zo aantrekkelijk is geworden? We zullen zien hoe dit zich ontwikkelt.

Zou Nederland alle stroom op de Noordzee kunnen opwekken? Met drieduizend hypermoderne molens van tien megawatt zouden we het al kunnen redden. Met de dalende kostprijs richting een miljoen euro per megawatt zou dat dus dertig miljard kosten. Laten we dat maar doen, en dan hoeven er dus geen molens meer op het land geplaatst te worden of weilanden vol zonnepanelen.

Zijn we dan dus klaar? Nee, want ons stroomverbruik is maar 20 procent van ons energieverbruik, de rest is gas (60 procent), benzine en diesel (20 procent). Maar het is wel een mooi begin.

► Frans Debets is onafhankelijk adviseur duurzame energie